

Fővárosi Ítéltábla

11.Gf.40.014/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla a Világi Ügyvédi Iroda (felperes képviselőjének címe, ügyintéző: dr. Világi Balázs ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek,

a dr. Lomnici Katalin ügyvéd (alperes képviselőjének címe) által képviselt Alperes (alperes címe) alperes ellen gazdasági társaság tagjának mögöttes felelőssége megállapítása iránt indított perében

a Fővárosi Törvényszék 2021. november 2. napján meghozott 6.G.40.964/2020/35. számú ítélete ellen a felperes 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti; fellebbezett részét megváltoztatja és az alperes által a felperesnek fizetendő ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség összegét 740.335 (hétszáznegyvenezer-háromszázharmincöt) forint összeggel, 1.041.000 (egymillió-negyvenegyezer) forintra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 114.300 (száztizennégyezer-háromszáz) forint általános forgalmi adót is magába foglaló ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az illetékes adóhatóság külön felhívására fizessen meg az államnak 59.218 (ötvenkilencezer-kétszáztizennyolc) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2020. április 17. napján benyújtott keresetében kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes a Kft.2.-nek a felszámolási eljárás megindítását megelőző három éven belül részesedését átruházó többségi befolyással rendelkező tagja volt, és a

Kft.2., mint adós ki nem elégített kötelezettségeiért korlátlanul felel, ezért kötelezze az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 4.742.916 forintot, mint a Kft.2.. felszámolási eljárása során a felperesnek ki nem elégített követelését és ezen összegnek késedelmi kamatát, valamint 820.000 forint + áfa összegű perköltséget. Az alperes a kereset elutasítását kérte.

[2] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 63/A. §-a alapján megalapozottnak találta és megállapította a keresettel egyezően, hogy az alperes, mint a Kft.2.-nek a felszámolási eljárás megindítását megelőző három éven belül részesedését átruházó, többségi befolyással rendelkező volt tagja, e társaság, mint adós ki nem elégített kötelezettségeiért korlátlanul felel. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 4.742.916 forint tőkét és annak 4.695.956 forintnyi része után 2018. január 1-jétől, 46.960 forintnyi része után 2019. január 19-étől a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8%-kal növelt mértékű késedelmi kamatát és 301.175 forint perköltséget. Kötelezte továbbá az alperest, külön felhívásra fizessen meg az államnak 284.600 forint feljegyzett kereseti illetéket.

[3] Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett és a felperes által felszámított képviseleti költségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján mérlegeléssel bruttó 301.175 forint összegben határozta meg. Ennek során hivatkozott az IM rendelet 2. § (1) és a (2) bekezdésére, mely szerint a felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, a bíróság döntését köteles indokolni. E kötelezettsége teljesítése során, döntését azzal indokolta: „A bíróság a képviseleti költség meghatározása során a per viteléhez szükséges tevékenység jellegét, mértékét vette figyelembe.”

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltség mértéke megállapítására vonatkozó rendelkezése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést és kérte a támadott rendelkezést a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatni és kötelezni az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek további 740.335 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A felperes kérte, hogy az általa mellékelte költségjegyzék nyomtatvány szerint kerüljön sor az alperes marasztalására a másodfokú perköltségben is.

Jogorvoslati kérelme indokolásában előadta, hogy a Fővárosi Törvényszék előtt folyó peres eljárásban perköltség igénye megtérítését a Pp. 80. §, 81. § (1)-(5) bekezdései alapján kérte megtéríteni azzal, hogy igényét a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet szerinti költségjegyzék nyomtatványon terjesztette elő.

Hivatkozott arra, hogy a jogi képviseletét ellátó ügyvédi irodával jelen eljárásra vonatkozóan 2020. március 30. napján kötötte meg írásban a megbízási szerződést, amely a megbízási díjról a II.2. pontjában rendelkezett, a megállapodás kivonata a keresetlevélhez csatolásra került. Ebben a keresetlevél elkészítését 200.000 forint + áfa, egyéb okirat szerkesztését az eljárás folyamán 15.000 forint + áfa/oldal, a megjelenést a tárgyaláson 30.000 forint + áfa, a tárgyalás 90. perce után megkezdett óránként további 10.000 forint + áfa/megkezdett óra, egyéb ügyre fordított időt 25.000 forint + áfa/megkezdett óradíjban határozták meg. Az

elsőfokú eljárás során perköltség igényét folyamatosan aktualizálva költségjegyzéken terjesztette elő, amely összesen 1.041.000 forint összeget tett ki az elsőfokú eljárás végére, ami a 27%-os áfa összegét is magában foglalta, így az általános forgalmi adó nélküli nettó összeg 820.000 forintot tett ki. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság 301.175 forint bruttó összegű perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a 2. § (2) bekezdésében előírt díjmérséklésre vonatkozó indokolási kötelezettségének nem tett megfelelően eleget, ezzel jogszabályt sértett az IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésével. A felszámított perköltségnek kevesebb mint 30%-ában való megállapításával az elsőfokú bíróság drasztikusan mérsékelte az ügyvédi munkadíjat, azonban nem fejtette ki, hogy milyen szempontok alapján jutott erre a döntésre. Hangsúlyozta, hogy az ügyvédi munkadíjat az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján kérte, míg a rendelet 3. § (1) bekezdése biztosítja azt a lehetőséget, hogy ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, akkor ezen jogszabályhely alapján igényelhet munkadíjat. Ezzel a lehetőséggel azonban a megállapodásra tekintettel nem kívánt élni. Amennyiben esetleg az elsőfokú bíróság a pertárgyérték figyelembe vételével számította az ügyvédi munkadíjat, nem vette figyelembe a jogi képviselővel létrejött megbízási szerződés rendelkezéseit.

[5] Megítélése szerint a megbízási szerződésben foglalt díjtételek nem tekinthetők túlzottnak, azok a piaci viszonyokhoz igazodnak, hiszen az ügyvédnek a munkadíjból ki kell termelnie a működési költségeit is. Erre tekintettel nem tekinthető eltúlzott mértékűnek a kikötött munkadíj, azonban ilyen megállapítást az elsőfokú bíróság nem is tett. Emellett az alperes sem kifogásolta az elsőfokú eljárás során, hogy a megbízási szerződésben foglalt díjmegállapodás irreális megbízási díjat tartalmazna. Felsorolta az elsőfokú eljárás során készített beadványait, elsőként a keresetlevelet, mely szerint a Pp. 170. §-ában foglalt követelményeknek megfelelően terjesztett elő, majd hivatkozott arra, hogy kellő részletességgel adta elő kérelme indokolását.

[6] Álláspontja szerint méltánytalan lenne számára, hogy a teljes pernyertesség ellenére a perrel kapcsolatos ügyvédi munkadíjból származó költség nagyobb részét felperesként maga viselje. Rámutatott arra, hogy a bíróság a munkadíj mérséklésével, amelyet a megbízási szerződéssel megfelelően igazolt, valójában nem a jogi képviselő ügyvédet sújtja, hanem a jogkereső felet, aki azért vesz igénybe jogi képviselőt, mert maga nem képes, vagy önállóan nem jogosult eljárni a perben. A fél a szerződés szerint megfizeti az ügyvédi munkadíjat, amelyből annyi térül meg részére, amennyit a bíróság a pernyertessége esetén megítél számára.

[7] Kiemelte, a költségjegyzékben feltüntetett valamennyi tétel megfelel a Pp. 87. §-ában meghatározott feltételeknek, mert valamennyi feltüntetett költség okozati összefüggésben állt a jog perbeli érvényesítésével és szükségképpen merült fel. A jogi képviselő a munkáját elvégezte és az elsőfokú eljárásban teljes egészében pernyertes lett. A beadványok egyrészt jogszabályi szükségszerűség, másrészt pedig az elsőfokú bíróság pervezetése során történt felhívás teljesítésére kerültek benyújtásra. Az ügyben négy, ebből egy perfelvételi tárgyalást tartott az elsőfokú bíróság, a jogi képviselő elment a tárgyalásra, ott a tárgyaláson részt vett, az utazással együttvéve átlagos munkadíj felszámítása mellett további díj nem került felszámításra, mivel a tárgyalások 90 percnél tovább nem tartottak.

[8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[9] A felperes az elsőfokú ítélet érdemi részét nem fellebbezte, csak a perköltség mértékére vonatkozó részt, így az ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezésen túl a többi rendelkezése a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján jogerőre emelkedett, ennél fogva a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének csak az alperest a felperes javára történő perköltség megfizetésére kötelező részében bírálta felül.

[10] A felperes fellebbezése alapos.

[11] Az elsőfokú bíróság a felperes keresete alapján indult eljárásban a Cstv. 63/A. §-a alapján a keresetet teljes egészében megalapozottnak találta és annak helyt adott.

[12] A felperes a Világi Ügyvédi Irodával 2020. március 30. napján kötött ügyvédi megbízási szerződésben foglaltak szerint II.2. pontban meghatározott díjak szerint igényelt ügyvédi munkadíjat az elsőfokú eljárásban összesen bruttó 1.041.400 forint összegben.

[13] Az ítéltábla elfogadta a felperes jogi érvelését abban a körben, hogy az ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdése arra az esetre határozza meg a pertárgy értéknek megfelelő jogi képviseleti munkadíj számítását, ha a fél és jogi képviselője között nincs az ügyvédi munkadíjra vonatkozó külön megállapodás. Az IM rendelet a 2. § (1) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásának címén kötelezze a pervesztes felet a) a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint b) a fél által képviselője részére költségterítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére. Megbízási szerződés hiányában tartalmaz kiegészítő rendelkezést az ügyvédi munkadíj számítására az IM rendelet 3. § (1) bekezdése. Jelen esetben ebből következően az elsőfokú bíróságnak a felperes és a jogi képviselő között létrejött ügyvédi megbízási szerződést kellett volna alapul vennie és a szerződésben foglalt díjtételekből kellett volna az ügyvédi munkadíj számításánál kiindulnia. A 2. § (2) bekezdése lehetőséget teremtett a bíróság részére, hogy indokolt esetben mérsékelje az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével, vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, azonban a bíróság döntését indokolni köteles.

[14] Az ítéltábla egyetértett a felperes azon fellebbezésben kifejtett álláspontjával is, hogy az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékének meghatározása során a mérséklés indokát nem fejtette ki kellő mértékben, amikor annyit rögzített, „a per viteléhez

szükséges tevékenység jellegét, mértékét” vette tekintetbe. Ez olyan általánosan megfogalmazott indok, amely nem ad kellő magyarázatot a felperes részéről felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésére.

[15] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által alkalmazott mérséklést nem találta indokoltnak, különös tekintettel arra is, hogy annak indokát az elsőfokú bíróság nem részletezte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint jelen per már csak annak tárgyát tekintve is bonyolult megítélésű ügynek tekintendő. Az eljárás elérte az átlagos pertartamot és a jogi képviselő által a költségjegyzékben feltüntetett esemény felmerült. A felperes pernyertességéhez nyilvánvalóan az is hozzájárult, hogy megfelelő szakmai minőségű munkával keresetét kellőképpen alá tudta támasztani.

A költségjegyzékben feltüntetett 14 tételből egy tétel volt a keresetlevél benyújtása, amely a megbízási szerződésben feltüntetett megállapodás szerinti díj felszámításával került előterjesztésre. A 2021. január 26-án, 2021. április 29-én, a 2021. október 12-én és a 2021. november 2-án tartott tárgyaláson való részvétel négy tételt képez, emellett kilenc beadványt készített a felperes jogi képviselője, amelyek elkészítéséért a szerződésben kikötött mértékű munkadíjat számított fel. A beadványok mindegyike: a biztosítási intézkedés elrendelése iránti kérelmet elutasító végzés elleni fellebbezés, a 11. sorszám alatti 2020. október 5-ei nyilatkozat, a 2020. október 27-ei 12. sorszám alatti nyilatkozat, az alperes viszontválaszára tett 2020. december 4-én kelt viszontválasza, a 19. sorszám alatti nyilatkozata, a 15. számú viszontválaszra, a jegyzőkönyv kijavítás, illetve kiegészítés iránti kérelme, a 2021. március 25-én kelt 27. sorszám alatti nyilatkozata, a 29. sorszámú jegyzőkönyvre 30. sorszám alatt tett észrevétele, valamint a 2021. október 21-i 33. sorszám alatt benyújtott összefoglaló előkészítő irata szintén a megbízási szerződésben foglalt díjtételek alkalmazásával került felszámításra.

[16] Az ítéltábla mérlegeléssel úgy ítélte meg, hogy a felperes részére a jogi képviselője által kifejtett tevékenységre tekintettel az igényelt bruttó 1.041.400 forint munkadíjat indokolt elsőfokú eljárási költségként megállapítani, ezért az alperest kötelezte a felemelt eljárási költség felperes részére történő megfizetésére. Az elsőfokú bíróság 301.175 forint perköltséget megítélt, így ezen túl az alperes további bruttó 740.335 forint ügyvédi munkadíjat köteles a felperes részére megfizetni, amely az általános forgalmi adót is magában foglalja.

[17] A felperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a másodfokú bíróság az alperest kötelezte a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban a felperes ügyvédi munkadíjából álló perköltség megfizetésére. A felperes megbízási szerződésen alapuló bruttó 114.300 forint munkadíjat igényelt, amelyet az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján az elvégzett munkával, a kifejtett tevékenységgel összhangban és arányban állónak talált.

[18] A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 59.218 forint másodfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezte az alperest a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján azzal, hogy azt az államnak külön felhívásra teljesítse.

Budapest, 2022. március 2.

dr. Volein Anna s.k.
Judit s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Mária s.k.
előadó bíró

dr. Bleier
bíró

A kiadmány hitelül: